

Гузь О. В.

здобувач вищої освіти на першому (бакалаврському) рівні,
спеціальність 051 «Економіка», ОПП «Економіка в HR-сфері», гр. ЕН-24

Немченко Т.А.

канд. екон. наук, доцент

Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

МЕНЕДЖМЕНТ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ В КОНТЕКСТІ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

Стрімке поширення цифрових технологій істотно трансформує сучасну економіку, зумовлюючи зміну логіки управління інноваційним розвитком підприємств. Сьогодні цифрова трансформація постає не лише технологічним явищем, а й глибинним соціально-економічним процесом, який радикально змінює підходи до організації бізнесу, комунікацій та стратегічного планування. Як зазначають Мігус І. П. та Коваль Я. С., цифровізація стала потужним каталізатором інноваційного поступу підприємств, оскільки дозволяє ефективно опрацьовувати великі обсяги даних, оптимізувати управлінські рішення, автоматизувати бізнес-процеси та створювати нові бізнес-моделі. Водночас діджиталізація формує і нові ризики, пов'язані з інформаційною безпекою, технологічною залежністю та кіберзагрозами. Для їхнього подолання менеджмент має орієнтуватися на концепцію інноваційного контролінгу, що передбачає системний моніторинг цифрових ризиків, розроблення протоколів реагування та формування корпоративної культури інформаційної відповідальності [1].

Дослідження Євстаф'єва С. М. підтверджує, що інноваційний розвиток є еволюційним процесом, який бере свій початок від ідей творчого руйнування Й. Шумпетера, але у ХХІ столітті набуває нових змістових вимірів. Якщо раніше інновації розглядалися переважно як результат науково-технічного прогресу, то нині вони розуміються як комплексна система стратегічних рішень, що охоплюють технологічні, організаційні та маркетингові аспекти. Таке розширення трактування інновацій вимагає від менеджменту переходу від інкрементального до радикально-інноваційного мислення, зорієнтованого на цифрову інтеграцію всіх ланок підприємства [2]. Клевцевич Н. А. справедливо наголошує, що ефективне управління бізнес-процесами в умовах цифрової трансформації потребує глибокої перебудови організаційних структур. Застосування принципів реінжинірингу, автоматизації та аналітики даних створює передумови для підвищення швидкості управлінських рішень і зниження транзакційних витрат. При цьому особливе значення набуває людський капітал — носій інноваційних ідей, який забезпечує гармонійне поєднання технологічного прогресу з організаційною культурою. Менеджери нового покоління мають виступати не лише адміністраторами процесів, а лідерми змін, спроможними формувати стратегічне бачення розвитку у цифровому середовищі [3].

Управління інноваційним розвитком у добу цифровізації вимагає нової парадигми мислення, де технології розглядаються не як самоціль, а як інструмент досягнення соціально-економічних цілей підприємства. Ефективна цифрова трансформація можлива лише за умов поєднання технологічних інновацій із розвитком кадрового потенціалу, корпоративної культури та стратегічної гнучкості.

Література:

1. Мігус І. П., Коваль Я. С. Інноваційний розвиток підприємств в умовах діджиталізації економіки. *Вчені записки Університету «КРОК»*, 2021, № 2 (62), с. 159–165.
2. Клевцевич Н. А. Сучасні підходи до управління бізнес-процесами реального сектору економіки в умовах цифрових трансформацій. *Науковий погляд: економіка та управління*, 2024, № 1 (85), с. 75–80.
3. Євстаф'єв С. М. Історико-економічні аспекти генезису менеджменту інноваційної діяльності підприємств. *Економіка та суспільство*, 2025, вип. 35, с. 79–83.